

Allà on la terra és d'argila...

Parlem amb Carles Blanch 'Menut' sobre els referents del seu primer disc

Allà on la terra és d'argila... la gent canta vora el riu. Ho canta **Menut**. El 2018 va guanyar el Premi Joventut del Concurs Sona 9 i va arribar a la final del Concurs Sons. I enguany ha publicat un disc, *Terra d'argila* (DiscMedi, 2019), on retronen subtilment el paisatge, la infància, el guitarró, la llibertat...

Menut i la terra d'argila Foto: Sunna Caminals Martínez

Comencem per un element que marca tot el disc: el guitarró. Com vas decidir adoptar aquest instrument? Com vas conèixer el lutier Joan Pellissa, que és qui te l'ha fabricat? Fa la sensació que no el fas servir amb rasguejats, com estem acostumats a sentir-lo, sinó més arpegiat, i això dona un aire més subtil a les cançons...

Sempre havia tingut el guitarró dins del meu imaginari, no és un instrument que es toqués sovint a la Ribera d'Ebre, però sí que és un instrument característic de les Terres de l'Ebre i de tota la costa de Llevant. A partir d'haver estudiat instruments antics com la guitarra barroca, em vaig interessar per altres instruments de la mateixa família com el guitarró. A prop del meu poble, a la Fatarella, hi viu un magnífic guitarrer, **Joan Pellissa**. Vaig estar provant diferents guitarrons seus i em van enamorar, ha sigut capàs de crear un model de guitarró molt versàtil, hi pots tocar qualsevol tipus de música, l'ha convertit en un instrument de primera línia, ja que tinc la sensació que abans aquest instrument estava una mica menyspreat. Amb aquest instrument tinc ganes de portar el guitarró a llocs on no hi havia estat mai.

Un altre element molt present a tot el disc és el paisatge, un paisatge molt concret, el de la Ribera d'Ebre. Això és deliberat o ha sortit de manera 'natural'?

Ha sortit de manera natural, era el que em venia més de gust de parlar en el moment vital en el que em trobo. En el disc volia plasmar sentiments com els de llibertat, senzillesa, felicitat i en el meu cas, van molt lligats al paisatge. Crec que viure a la natura aporta valors molt positius a la societat i parlar més sovint sobre el paisatge pot ajudar a que entre tots l'aprenguem a valorar i a cuidar.

M'ha semblat que tot ho banya una mena d'enyorança del passat, tant de la infantesa com de la música o la manera de viure d'abans. Hi ha frases de jota, tant de text com de música, i referències a festes i "cançons de fa quaranta anys". Però alhora reivindicar tot això és com una porta al futur una mica millor. Ho veus així?

Crec que mirar al passat ens ajuda a aprendre dels errors que hem comés, ja que no tot és positiu en el passat, però també hem de valorar les coses positives. Tinc la sensació que el món està creixent per créixer, i no tot és positiu en el progrés. Crec que abans tot anava més lent, la gent disfrutava més de les coses senzilles i vivia més en comunitat. Aquest valors són els que em motiven a crear un futur millor.

Tu vens de la música antiga. A una entrevista amb Jordi Roura al programa 'Tradicionàrius a Ràdio 4' feies referència a William Water, llaütista que portava instruments estranys a les classes... També has fet guitarra clàssica a l'ESMUC. Toques guitarra barroca, viola de ma... com creus que et marca aquest bagatge com a cantautor?

Aquest bagatge m'ha ajudat a trobar la meua pròpia 'música d'arrel'. És a dir, a trobar els patrons

---

que em sento propis i amb els que em sento còmode cantant. Partèixo d'aquests patrons i després els desenvolupo fins a arribar a formes noves. En les meves cançons s'hi poden trobar referències a músiques del barroc català com els canaris o la follia, per exemple. A la música antiga també he après les formes poètiques que s'han utilitzat a la Península Ibèrica des del segle XVI fins a l'actualitat com les dècimes, la quarteta de versos heptasil·labs, les seguidilles etc.

A «Arriba al mar», dius que t'has inspirat en el son jarocho i la jarana. És potser la peça més rítmica, on rasguejes, i és com un cant vitalista, en plan "Al vent". Com et va sortir aquesta cançó? Què hi expliques?

També arrel de la música antiga i del guitarró, em vaig interessar per instruments de la mateixa família de l'altra banda del Atlàntic. Instruments com la jarana és van inventar en un moment molt interessant d'intercanvi cultural entre la Península, Amèrica i fins i tot Àfrica, aquest intercanvi cultural també m'interessa molt en la meua música. Moltes cançons de son jarocho parlen de la natura i de cuidar paisatges que estan amenaçats. En aquesta cançó volia descriure el paisatge idíl·lic en el que m'agradaria viure i compartir amb tota la gent de les Terres de l'Ebre, territori que sempre ha estat i continua estant molt maltractat.

Màstil i claviller del guitarró Foto: Sunna Caminals Martínez

A Terra d'argila hi ha també molta feina d'experimentació equilibrant textures electròniques i orgàniques a l'estudi. Aquesta és la línia que t'agradaria continuar treballant de cara al futur.

Des de l'adolescència que m'agrada compondre amb DAW (estació de treball d'àudio digital) i jugar amb samplers, sintetitzadors, etc. Sempre m'ha agradat trobar noves sonoritats i el concepte de 'recrear', és a dir, crear alguna cosa nova a partir d'una altra que ja existia. La producció em permet trobar noves sonoritats a formes musicals més tradicionals i en el futur m'agradaria continuar experimentant, potser amb més atreviment encara!

Finalment, hi ha un fons subtil però molt present també de cançó-protesta. No hi ha lletres pamfletàries, però si certa defensa orgullosa del territori, els drets col·lectius, la llibertat, la memòria... Això és un tema que sempre tractes, o més bé un tema que has triat per al disc i que més endavant pot evolucionar cap a altres horitzons?

Sempre he sigut bastant rebel, i m'agraden els artistes que ho són. És un tema que tracto en aquest disc però en un futur també m'agradaria explorar altres sentiments i parlar de temes més personals.